

gelsler paa vedkommende Kyststrækning. Jeg takker derfor for den Velvillie, som er vist overfor det Andragende, der har været hos den højtærede Minister angaaende denne Sag, og haaber, som sagt, at det skal lykkes Amt og Kommune at tilvejebringe de Penge, der endnu mangle, for at faa iværksat de Foranstaltninger, der tilsigtes ved denne Bevilling.

Hyller: Der findes i Betænkningen under Nr. 88 nævnt et Andragende fra Dragør Lodseri om at faa Tilskud fra Staten, saa at den Løn, man havde regnet med i tidligere Tid, og hvortil Statskassen adskillige Gange har ydet Tilskud, for Lodserne i Dragør og Helsingør kunde blive som Minimum 2,000 Kr. i mellemste Lønningsklasse. Ved Loven af 1906 skete der nogle Indskrænkninger for Mandskabet ved disse to Lodserier, og da mente man, at Forholdene vilde blive saaledes, at med det faatallige Mandskab, der var til Raadighed, vilde man blive fri for fremtidige Henvendelser til Staten om yderligere Tilskud, idet man regnede med, at nu kunde de tilbageblivende nok opnaa disse 2,000 Kr. aarlig. Det har allerede nu efter de faa Aars Forløb vist sig, at det er umuligt. Det, [Lodserne den Gang henviste til, var, at om end Sejladsen i Sundet ikke var mindre, end den havde været i Fortiden, var der dog en Del af disse Skibe, der ikke benyttede Lodser, og ligeledes henviste man til, at de Mærker og Lysbøjer og lignende, som ligge ved Indsejlingen til Sundet, gjorde en Del til, at Skibene ikke tog Lods om Bord, da de bleve mere og mere kendte med Færvandene.

Men det er ikke det alene, der er Aarsag til, at Dragør Lodseri ikke kan naa at faa saa meget Arbejde, at Lodsernes Indtægter ikke gaa ned under 2,000 Kr. De 3 Mænd, hvorom her er Tale, og som have indgivet Andragende, fik ved Loven af 1906 deres Lodspart nedsat fra fuld Part til $\frac{5}{6}$ Part, og det skønt det var Folk, som havde tjent i nogle og tyve Aar ved Lodseriet. Men hvad der er den væsentlige Aarsag til, at dette Lodseri mere og mere faar at se, at Arbejdet tages fra dem, og at Indtægten bliver mindre, er Helsingørs Lodsinspektør Bardenfleths Opræden. Det er ikke den højtærede Forsvarsminister ubekendt, at Nyborg Lodseri anlagde Sag mod Helsingør Lodseri, og at Højesteretsdommen gik ud paa, at Helsingør Lodseri havde udført ulovligt Lodseri, og at den Indtægt, det havde haft i

de Aar — det var 5,000—6,000 Kr. —, skulde tilbagebetales Nyborg Lodseri. Det skete ogsaa. Nyborg Lodseri fik Tilbagebetaling, men ikke af Helsingør Lodseri, Beløbet for Bardenfleths ulovlige Virksomhed blev tilbagebetalt af Statskassen. Nu skulde man antage — det var ogsaa ventet af Lodserierne den Gang —, at man satte en Stopper for, at Bardenfleth skadede de andre Lodserier i deres Virksomhed og Indtægt ved, at han lige for Næsen af dem tog Skibene fra dem og gik ind i deres Rettigheder. Men i Stedet for at sige til Bardenfleth, at han havde at holde sig til Sundlodseriet i Henhold til Lodsloven, gav man ham en Art Kaperbrev paa at lodse alle mulige Steder i danske Færvande. Den daværende Forsvarsminister, den nuværende Finansminister, udstedte i „Efterretninger for Søfarende“ nogle midlertidige Bestemmelser for Færvandslodsnings, og disse gav Bardenfleth Ret til paa ny at lodse i de Færvande, hvorom Højesteretsdommen havde udtalt, at Lodsning der var ulovlig Lodsning. Disse Bestemmelser traadte i Kraft 1. September 1909, gældende for et Aar.

Da det i flere Aar har været under Overvejelse, skulde jeg antage, at Ministeriet, naar dette Aar var gaaget, kunde faa ordnet Forholdene indenfor Lodserierne og faa dem noget mere ensartede, saa at man ikke har nogle Bestemmelser for Sundlodseriet og andre Bestemmelser for de vestlige Distrikter, og en Ordning, hvorved Lodserne kunne tage Lodsning andre Steder end bestemt i den nugældende Lodslov. Det var ogsaa paatænkt at sætte Lodserne paa fast Løn, men jeg ved godt, at nogle Lodser og Lodsinspektøren, der ere gamle afgaaede Søofficerer, ikke ønske at komme paa fast Løn, idet deres Indtægter saa vilde blive betydelig mindre. Det skulde dog ikke være en Hindring for, at Lodserne, som gøre Arbejdet, kunde komme ind under saadanne Forhold, at de faa en Aarsindtægt, som de kunne leve af. Da dette Aar var gaaget, hvor Bardenfleth havde gjort alt muligt for at genere Lodserne i deres Indtægter, blev der atter udstedt nye Bestemmelser, ganske vist med adskillige Ændringer, men saaledes, at Bestemmelserne for Nyborg Lodseris Vedkommende, som det heller ikke er den højtærede Forsvarsminister ubekendt, ere meget mere utilfredsstillende end tidligere, idet Nyborglodserne henvises til Lodsning fra Steder, hvor de ikke kunne komme til at lodse fra. Det er altsaa kun paa Papiret, at man har udvidet deres Ret. Saa